

РЕШЕНИЕ

№ 7205

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5895** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, след отмяна Решение № 319 от 18.01.2022 г. по адм. дело № 9151/ 2021 г. на Административен съд-София-град с решение от 23.06.2022г. на ВАС по адм. дело № 3184/22г. Производството е образувано по жалба на И. В. Й. срещу Заповед № Л-2918 от 18.08.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, заемащ длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

В жалбата се изразява несъгласие с фактическите основания за издаване на заповедта. Оспорва да е извършвал системни нарушения на служебната дисциплина, изразяващи се в изнасяне на хранителни продукти от ареста, както и да е използвал познанства и контакти с лишените от свобода, за да осигури автомобил за абитуриентския бал на своята дъщеря. Също така оспорва да е осъществявал нерегламентирани контакти с лишен от свобода. В тази връзка счита, че не се е възползвал от служебното си положение за лично облагодетелстване и не е извършвал действия, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Прави се оплакване за наличието на противоречие между фактическите и правните основания, отразени в оспорваната заповед. Счита, че в заповедта липсва

посочване на времето на извършване на нарушенията, свързани с изнасянето на хранителни продукти. Развива доводи, че информацията за дисциплинарното производство е станало достояние на до медиите чрез действията на органа, а не на жалбоподателя. Депозират се писмени бележки в указаният срок от адв. В. по същество на спора.

Ответната страна - главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Депозира писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и от приложената кадрова справка и длъжностна характеристика се установява, че към момента на издаване на оспорваната заповед И. В. Й. е заемал длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

С докладна записка рег. №5180/02.06.2021 г. се информира главният директор на ГДИН, че И. В. Й. е осъществил контакт със З. Н. – Г., която е съпруга на задържано по стража лице С. Г., като на 26.05.2021 г. се е възползвал от нейни услуги по превозване на дъщеря си на абитуриентския ѝ бал с джип марка „Х.“. Посочва се, че източникът на информацията са снимки от социалните мрежи. В докладната записка е отразено прилагането на снимков материал (4 листа).

Началникът на О. – С. е изпратил до главния директор на ГДИН предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от мл. инспектор И. В. Й.. Посочва се, че нарушението се изразява в използване на услуги от съпруга на задържано по стража лице, описани в горепосочената докладна записка. Отражено е прилагането на снимков материал (4 броя снимки – 6 листа).

Със Заповед № 1-1829 от 03.06.2021 г. на главния директор на ГДИН е наредено образуването на дисциплинарно производство срещу И. В. Й. за извършено тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, изразяващо се в това, че служителят е осъществил контакт съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, а именно на 26.05.2021 г. е превозвала на абитуриентския бал дъщерята на жалбоподателя със семейния автомобил на семейство Г. - джип марка „Х.“. Със заповедта е определена дисциплинарно - разследваща комисия и временно е отстранен жалбоподателят от заемната длъжност.

Съставени са протоколи за изземване на оръжието и боеприпасите на жалбоподателя, както и за предаване на служебната карта, магнитна транспортна карта за пътуване в

метро и карта за безплатно пътуване.

Съставен е Протокол от 04.06.2021 г. на дисциплинарно - разследваща комисия, от който се установява, че на жалбоподателя е изчетена заповедта за образуване на дисциплинарно производство, като в същата е отразено връчването на екземпляр от нея, за което е положен подпис. От протокола става ясно, че дисциплинарният орган е изслушал служителя, който е заявил, че „дъщеря му е пълнолетна и не се меси“. В протокола е отразено, че жалбоподателят е бил поканен да даде писмени обяснения, но се е възползвал от това си право.

В бюлетин № 99/04.06.2021 г., воден от ГДИН, е публикувана информация за образуването дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, по повод постъпили данни за осъществен от него нерегламентиран контакт със задържано лице. Приложени са публикации от интернет сайтове (btvnovinite.bg; stolica.bg; dnevnik.bg; nova.bg; mediapool.bg; bnt.bgflagman.bg; bta.bg; zonanews.bg), в които е отразена горепосочената информация от бюлетина на ГДИН.

По преписката е приложено писмо рег. № 328600-29649/23.06.2021 г. от ГФ „Национална полиция“, от което се установява, че от 11.10.2018 г. лек автомобил марка „Х.“, рег. [рег.номер на МПС] е регистриран на името на Л. Л..Отразено е, че служителите на реда са извършили проверка (без посочване на дата) на возещите се в автомобила лица и установили, че в него се намира З. Н. – Г..

На 29.06.2021 г. е съставен протокол от дисциплинарно – разследващия орган, като по делото е приложен снимков материал (л. 89 – л. 95). Същият отразява проверка на видео – записите на дежурствата на И. Й. за периода от 04.05.2021 г. до 01.06.2021 г. В протокола е отразено, че на 04.05.2021 г. около 11:00 ч. жалбоподателят е провел разговор със задържания С. Г. в присъствието на други служители. Посочва се, че на 04.05.2021 г. в 11:00 ч. и 18:20 ч. четирима лишени от свобода отделят хранителни продукти (хляб „Симид“ и други продукти) от остатъчната храна от обяда, респ. вечерята на задържаните, които са поставени в два броя чанти с надпис „К.“, намиращи се в помещение „Бръснарницата“. Впоследствие на същата дата в 20:28 часа И. И. влиза в помещението и взема чантите, носи ги в помещението „Разводачна стая“, а впоследствие в сградата на Окръжна следствена служба, откъдето на сутринта на 05.05.2021 г. изнася чантите. Посочено е още, че на 28.05.2021г. жалбоподателят отново по подобен начин е изнасял хранителни продукти (неразпечатан хляб и мусака), представляващи остатъчна храна от обяда, респ. вечерята на задържаните. В протокола е отразено, че на 28.05.2021г. жалбоподателят е предоставил две чаши с кафе на задържания С. Г. и провел с него два разговора (6 мин. около 15:30 ч. и 1 минута около 18:50 ч.). В протокола е налична информация, че на 01.06.2021 г. служители на ГДИН извършили проверка на чанта с надпис „К.“ и установили хранителни продукти в нея (неразпечатан хляб и пиле с ориз), която била приготвена от жалбоподателя за изнасяне.

Съдът приема за установено отразеното в протокола от 29.06.2021 г. на дисциплинарно – разследващия орган. Документът пряко отразява възприето от записите от системата за видеонаблюдение и липсват данни за неправилно отразяване

на информацията от страна на състава на комисията. В тази връзка съдът кредитира този документ, поради което е безпредметно обсъждането на снимковия материал (л. 89 – л. 95), за който се твърди, че е част от протокола. Единствено следва да се отбележи, че 6 броя дискове представляват приложения към протокола, но не и снимков материал.

Приложена е Заповед от 04.01.2018 г. на началника на сектор „Арести“ – [населено място], с която се забранява на служителите от надзорно – охранителния състав да изнасят отпадъчна храна, хляб и инвентар, подлежащ на връщане в кухнята на Затвора – [населено място].

В административната преписка е налична докладна записка рег. № 10644/30.06.2021 г. на Св. С. – главен надзирател, с която заявява, че дисциплинарната комисия му е предоставила снимков материал, разпечатан от социалните мрежи. Заявява, че според него на една от снимките е съпругата на задържания С. Г., която е водач на автомобил, превозващ абитуриент.

Дисциплинарно – разследващият орган е изготвил Обобщена справка рег. № 10828/02.07.2021 г., в която се посочва, че И. Й. е осъществил контакт със съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, изразяващи се в превозването на неговата дъщеря по повод абитуриентския ѝ бал. Посочва се, че служителят системно изнася хранителни продукти от ареста и осъществява контакти със задържано лице, като разговаря с него и му предоставя напитки с кафе. Дисциплинарно – разследващата комисия е достигнала до извод, че служителят не е спазил разпоредбата на чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС и правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГДО към министъра на правосъдието. Комисията е приела, че служителят е злоупотребил с дадената му от закона власт за изпълняваната длъжност и използвал служебното си положение за реализиране на изгоди. Случаят станал достояние на трети лица, което е довело до уронване престижа на ГДИН. Според комисията действията на служителя представляват тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

На жалбоподателя е изпратена покана за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, която е получена лично от служителя.

На 13.07.2021 г. е съставен протокол от дисциплинарно – разследващия орган, от който е видно, че жалбоподателят се е запознал с обобщената справка и му е предоставена възможност в срок от 24 часа да депозира писмени възражения и допълнителни обяснения.

Изготвено е становище от дисциплинарно – разследващата комисия, с което е предложено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ поради допуснатото тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

На служителя е дадена възможност в тридневен срок да даде писмени обяснения, което се установява от изпратената покана рег. № 7438/33.07.2021 г., получена лично

на 04.08.2021 г. В указания срок не са постъпили обяснения от служителя.

Последвало е издаването на оспорваната Заповед № Л-2918/18.08.2021 г. от главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, заемащ длъжността „Надзирател II – ра степен“. Административният орган е приел, че И. Й. е осъществил контакт със съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, изразяващи се в превозването на неговата дъщеря по повод абитуриентския ѝ бал. Прието е също, че служителят системно изнасял хранителни продукти от ареста, полагащи се като порцион на задържаните под стража лица. В заповедта е отразено, че служителят е провеждал разговори със задържан под стража и му е купувал напитки от кафе-автомата.

Според административния орган използването на автомобила на семейство Г. води до нарушение на чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС, а именно служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси. Органът е приел, че с действията на служителя са нарушени правилата от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН, както следва: чл. 16 – държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява; чл. 43 – държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел; чл. 51 - държавният служител не може да приема подаръци или облаги, които могат да бъдат възприети като награда за извършена работа, която влиза в служебните му задължения; чл. 58 - държавният служител не може да използва служебното си положение за осъществяване на свои лични на семейството си интереси. В заповедта е отразено, че действията на служителя са довели до уронване престижа на ГДИН и са станали достояние на трети лица чрез публикуването на многобройни статии в новинарски интернет сайтове и в служебния бюлетин на ГДИН, както и с публикуването на снимковия материал в социалните мрежи. В тази връзка органът е приел, че деянието на жалбоподателя представлява тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 7 (превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и и т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР.

По делото е приложен препис на съдебен акт, от който става ясно, че е прекратен гражданския брак между жалбоподателя и свидетелката Д. Й./л.16/

По делото е разпитана свидетелката Д. Й., която свидетелства, че сама е организирала празненството за абитуриентския дъщеря ѝ. Твърди, че жалбоподателят си има свое семейство и че не се намира в добри отношения със своята дъщеря. Твърди още, че дъщеря и И. Й., чрез нейни приятели е осигурила автомобил, с който да се придвижва по време на абитуриентския си бал. Заявява, че не познава водача на автомобила. Съдът кредитира на показанията на свидетелката,

последователни, логични и непротиворечиви.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като с оспорения административен акт е прекратено служебното правоотношение на оспорващия И. Й., с което се засяга непосредствено и неблагоприятно правната му сфера. Подадена е в срока по [чл. 231, ал. 1 ЗМВР](#), тъй като актът е съобщен на 26.08.2021 г., а жалбата е депозирана на 08.09.2021 г.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледаната по същество, жалбата е основателна.

Жалбоподателят мл. инспектор И. В. Й. заема длъжността „Надзирател“, т. е. той е държавен служител по смисъла на [чл. 19 ал. 1 т. 1 ЗИНЗС](#), който пряко осъществява дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража. Съгласно [чл. 19 ал. 2 ЗИНЗС](#) за тези държавни служители се прилагат разпоредбите относно държавната служба в [ЗМВР](#), доколкото в [ЗИНЗС](#) не са предвидени специални разпоредби.

Съгласно чл. 13 ал. 2 т. 4 и т. 9 ЗИНЗС - Главният директор на ГДИН е компетентен да прекратява служебните правоотношения на държавните служители на младши изпълнителски длъжности, каквато е на жалбоподателя (мл. инспектор) и да наказва дисциплинарно служителите в териториалните служби на ГДИН, каквото звено е сектор „Арести“ при О. - [населено място]. Поради това оспорената заповед е издадена от съответния компетентен орган съобразно предоставените от закона правомощия.

За процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, основанията и процесуалните правила за провеждането ѝ са приложими правилата на [ЗМВР](#) на осн. препращащата норма на [чл. 19 ал. 2 ЗИНЗС](#), тъй като в него не се съдържат специални правила.

Заповедта е издадена в предписаната в [чл. 210 ЗМВР](#) писмена форма, съдържаща всички изброени реквизити - извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В заповедта са описани няколко разнородни действия на служителя, които са свързани с ползването на услуги от съпругата на задържан, провеждане на разговори със задържано лице и системно изнася хранителни продукти от ареста, полагащи се като порцион на задържаните под стража лица. Описани са мястото, времето и обстоятелствата, при които са извършени действията на служителя. Противно

на оплакванията в жалбата, съдът намира, че са налице мотиви по отношение на времето на изнасяне на хранителните продукти (такава информация е налична в обобщената справка и протокола от системата за видеонаблюдение), тъй като е допустимо част от фактическите основания да се съдържат в други документи. В заповедта са посочени две нарушения на служебната дисциплина - чл. 203, ал. 1, т. 7 (превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР. Горното води до извод, че според органа всяко едно от действията на служителя води до тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения като е спазена разписаната в [ЗМВР](#) процедура по разследване и налагане на дисциплинарни наказания съгласно [чл. 205](#), [чл. 206](#) и [чл. 207 ЗМВР](#). Съгласно чл. 207, ал. 1 ЗМВР при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15](#) дисциплинарното производство се образува с писмена заповед. Заповедта по чл. 207, ал. 1 ЗМВР поставя началото на дисциплинарното производство, като същата се основава на „данни“ за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Щом законът е употребил понятието „данни“, то тази заповед не може да поставя рамки на дисциплинарното производство за точно определено действие на служителя. Напълно допустимо и възможно е при извършване на пълно, обективно и всестранно разследване да се открият други действия/бездействия на служителя, които да се подведат под някоя от хипотезите на чл. 203, ал. 1 ЗМВР. Освен това в [ЗМВР](#) липсва разпоредба, която да ограничава възможността за такава практика - когато в хода на едно дисциплинарно производство се открият данни за осъществен състав на друго нарушение на дисциплината, да бъде образувано ново дисциплинарно производство. Не без значение е обстоятелството, че в заповедта по чл. 207, ал. 1 ЗМВР е наредено на дисциплинарно – разследващия орган при откриване на друго тежко нарушение на служебната дисциплина да квалифицира деянието съобразно установените факти и обстоятелства. В тази връзка са неоснователни възраженията за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в това, че дисциплинарното производство е образувано само за едно нарушение (превозване на дъщерята на жалбоподателя със семеен автомобил на лишен от свобода), а впоследствие в заповедта са включени и други нарушения (предаване на кафе на лишен от свобода и изнасяне на продукти).

Съдът намира обаче, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична. Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на

произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно длъжното поведение на служителя. В тежест на дисциплинарно наказващия орган е да установи конкретните фактически обстоятелства, осъществяващи състава на дисциплинарното нарушение. В оспорваната заповед е прието, че служителят е ползвал услугите на съпругата на задържано под стража лице, изразяващо се в превозването на дъщеря му на нейния абитуриентски бал, с което е нарушил чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС (служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси) и правилата на чл. 16, чл. 43, чл. 51 и чл. 58 (описани по – горе) от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН. За да е осъществен фактическият състав на чл. 203, ал. 1, т. 7 от ЗМВР е необходимо служителят да е извършил деяние, насочено към извличане на определена материална и/или нематериална облага, респ. поставяне в по-благоприятно положение себе си или другото, чрез използване на служебното си положение и предоставените му правомощия. От субективна страна реализацията на състава изисква наличието на умисъл, т.е. съзнателно предприети действия, респ. бездействия при осъществяване на служебните функции и задачи, с цел постигане на желания резултат.

Първо от приложения по делото протокол които съдът кредитира /л.80-86/ е установено, че на 04.05.2021г. в 11 часа жалбоподателят е конвоирал задържаното лице С. Г., до мястото за провеждане на мероприятиято „престой на открито“, където са присъствали други служители на НОС – Г.Г. и К.И.. В протокола е отразено, че е проведен разговор около 2 мин. между задържаното лице и жалбоподателят. Липсват данни какъв е бил предмета на разговора. В хода на дисциплинарното производство не са снети обяснения от служители на ГДИН посочени по горе, нито от задържаното лице. Съгласно отразеното в протокола /л.83/ вторият разговор между жалбоподателят и задържаното лице е проведен на 28.05.2021г., като също не са представени доказателства какъв е бил предмета на разговора между двамата. От доказателствата по делото представени от ответника, не се установява да е налице изрична забрана за конвоираните лица и конвоиращите длъжностни лица при О., да разговарят както по време на конвоя, така и при изпълнение на съответните мероприятия на територията на ареста.

Второ по делото липсват доказателства, че автомобила, който е ползвала дъщерята на жалбоподателят на своя абитуриентски бал е собственост на семейството на задържаното лице Ст.Г., като и че същия се е ползвал от членове на семейство му, към момента на установеното дисциплинарно нарушение 26.05.2021г. От представените снимки по делото /л.46-49/ и /л.96-105/ включително не става ясно кои е регистрационният номер на процесният автомобил. На л.98 и л.97 и л.100 по делото могат да се различат частично цифри и букви от рег. номер СВ7..226МХ. От приложената докладна от ГД „НП“ е видно, че автомобил „HUMMER“ с рег. № С., който е посочен в заповедта/е собственост на Л. И. Л. от 11.10.2018г., и към 29.06.2021г./ датата

на изготвяне на справката/собствеността не е променяна. По делото не са представени доказателства, че на 26.05.2021г. процесният автомобил е ползван от членове на семейството на задържаното лице Ст.Г.. От представените снимки по делото от ответника е видно, че пред и около процесният автомобил са снимани само членове на семейството на жалбоподателят, дъщеря му и бивша му съпруга. Липсват снимки на трето лице за което се твърди, че е съпругата на Ст.Г. и че същата е управлявала автомобила с които е била превозена И. Й. на 26.05.2021г. В хода на производството не са снети обяснения от собственика на автомобила, нито от трети лица за които се твърди, че същият е бил в тяхно владение.

Трето в процесната заповед е посочено, че с „използване“ на 26.05.2021г. на автомобила на задържаното лице е нарушил чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС (служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси) и правилата на чл. 16, чл. 43, чл. 51 и чл. 58 (описани по – горе) от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН. В Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г., което по силата на чл. 130 ал. 2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, е прието, че нарушенията на служебната дисциплина са обединени в две групи, като в първата група попадат виновно неизпълнение на служебни задължения, чийто източник са разпоредбите на ЗМВР, издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и на началници на служби. При упражняване на правомощията си в дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушенията на служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани по описания начин. Когато е извършено действие или бездействие във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, следва да се налагат наказания на онези основания, в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения.

В случая, жалбоподателят е санкциониран именно за нарушение на служебни задължения по изпълнение на конкретни подзаконовни разпоредби, нарушил чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС (служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси).

По делото не се събраха доказателства, че жалбоподателят е ползвал личните си контакти със задържаното лице, за да осигури автомобил на дъщеря си за абитуриентски бал. Съдът формира извод, че не се доказва обективният елемент на дисциплинарното нарушение - „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага“, което е вменено

на жалбоподателя с оспорената заповед. Не се доказва и субективният елемент на деянието, а именно виновно поведение с користна цел. Изложеното обосновава извод за недоказаност пред съда на съставомерността на вмененото на И.И. дисциплинарно нарушение на чл. чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС, както и посочените в тази връзка правила от Е. кодекс за поведение на държавните служители посочени по горе в решението.

В хода на производството не се доказва също, че с действия си жалбоподателят е нарушил разпоредби на Е. кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН с публикуването на снимков материал в социалната мрежа "Facebook" /л.14/ поради следното :

Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение", са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Безспорно се изисква поведение на служителя, с което да пази доброто име на институцията, да изпълнява задачите си при спазване на Конституцията на Република България, международните актове, по които Република България е страна, както и законите и подзаконовите нормативни актове. Стриктното спазване на закона е гаранция за обществения ред. В заповедта е посочено, че с действията си жалбоподателят е уронил авторитета и престижа на службата/л.13/. В Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по т. д. № 4/2007 г. на ВАС е посочено, че "деяние, уронващо престижа на службата е това, което следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверието от страна на обществото в полицейската институция". Под "Престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на конкретната институция пред обществото, като се има предвид конкретната задача, за която е създадена институцията, в случая да осъществява изолация на лишените от свобода или задържаните лица, при стриктно спазване на законите. Неспазването на тези правила има за последица намаляване или загуба на доверие в институцията, липса на обществена подкрепа. Поведението на служителя следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в институцията. Безспорно не е задължително тези действия да са станали или да е възможно да станат достояние на други лица. В заповедта е посочено, че действията жалбоподателят са станали достояние на обществеността – налице са публикации в новинарски сайтове за дисциплинарното производство образувано срещу жалбоподателят, което се отразява негативно върху авторитета на всички служители, както и че мл. инспектор Ил.И. е публикувал в социалната мрежа „Facebook“ снимки с дъщеря си и бившата му съпруга. Първо от снимките публикувани в социалната мрежа приложени по делото не се установява по никакъв начин жалбоподателят да е уронил престижа на службата, единственият коментар от страна на жалбоподателят е „на добър час на моето пораснало момиче“ на /л.48/ от делото/публикуван в социалната мрежа-Facebook/. Посочените характеристики на поведението на

жалбоподателят, съобразено с установените факти не позволяват причисляване на деянието като уронващо престижа на службата по см. на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР във вр. с указанията в ТП №3/07.06.2007г. на ВАС по т.д. №4/2007г. В случая, поведението на И.Й. с публикуване на снимките не е довело до намаляване или загуба на обществено доверие в ГД“ИН“. Снимките са в извънработно време на жалбоподателят същия не носи униформа или друг отличителен знак на ГД“ИН“. Това означава, че в резултат на поведението на дееца липсва уронен престиж на службата, разбран като засягане на авторитета на ГД“ИН“. Следователно, ДНО с оглед установените факти погрешно е квалифицирал поведението на дееца като тежко дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

Второ настоящият състав следва да отбележи, че отразеното в медиите на /л.115-118/ по делото е в следствие на съобщение на Министерство на правосъдието, че срещу жалбоподателят/посочени му са двете имена/е образувано дисциплинарно производство във връзка с данни за осъществен от него нерегламентиран контакт със задържано лице. В случая е била нарушена презумпцията за невинност в рамките на дисциплинарното производство (чл.6§2) на Конвенцията за защита правата на човека и основни свободи (КЗПЧОС). Препоръката на Съвета на Европа призовава държавите членки да гарантират, че съдебните органи и полицията предоставят на медиите само точна информация или информация, която се основава на факти или разумни предположения. За да се гарантира, че презумпцията за невинност се зачита, полицията и съдебните органи трябва да съобщават факти, подкрепени с доказателства, и ясно да посочват, когато дадено изявление се основава на предположения. Причина за многобройните публикации е съобщението на МП, а не публикуваният снимков материал в социалната мрежа „Facebook“ от жалбоподателят, както е посочено в заповедта/л.14/.

По другите нарушения посочени в заповедта, съдът констатира следното: Съгласно Заповед от 04.01.2018г./л.88/ на началника на сектор „Арести“ – гр.С., всички хранителни продукти включително и отпадъчна храна следва да бъдат връщани в кухнята на затвора. Контрола по изпълнение на заповедта е възложена дежурните главни надзиратели. С оглед представените доказателства по делото съдът приема, че жалбоподателят на два пъти е изнасял хранителни продукти от територията на ареста на О., съответно на 04.05.2021г. и на 28.05.2021г. видно от протокол/л.82/ и /л.84/ по делото. ДНО не е представил доказателства по повод изпълнение на процесната заповед, какъв е редът за отчет и връщане на остатъчната храна и хранителните продукти в кухнята на затвора след хранене на задържаните лица. Липсват доказателства на процесните дати, да е установено липсващо количество остатъчна храна и друга храна, както и на каква стойност е същата. Кое е длъжностното лице което е следвало да отчете същата при връщането и в кухнята на затвора. В случая е налице съучастие на жалбоподателят с други лица, които пряко са отговаряли за разпределението и обработването на хранителните продукти след хранене на

задържаните лица.От приложеният протокол е видно,че жалбоподателят не е имал достъп до помещението което се съхранявала храната и фактическото изнасяне на хранителните продукти е станало от хигиенистите С. А. /на 04.05.2021г./ и от Т. А. и Ст.А. /на 28.05.2021г./ в присъствието на двама служители от ареста К. Б. К./дежурен по арест на етаж/ и мл.инсл. Н. Й..По случая не са снемани обяснения от лицата за които се твърди,че са отделяли остатъчната храна,както и от длъжностните лица от ареста на О.-С.,които са присъствали при изнасяне на храната от помещение „разливно“ на ареста.ДНО не е изпълнил задължението си за установяване на всички относими факти и подходил формално използвани са данни само от видео наблюдението в ареста.Установяването на точна и правилна фактическа обстановка е необходимо условие относно преценката за материалната законосъобразност на наложеното наказание, т.е. чрез нея се установява дали деянието съответства на нарушението, за което лицето е санкционирано.Не са установени по ясен и недвусмислен начин фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението, поради което същото не може да се приеме за безспорно установено.В заповедта също е посочено ,че жалбоподателят системно извършва нарушения на служебната дисциплина изразяваща се в изнасяне на хранителни продукти от ареста на [улица].По смисъла на закона/ЗМВР/,изяснен с [§ 1, т.22](#) от допълнителната разпоредба, „системни нарушения“ са три или повече нарушения, извършени в продължение на една година.Константна е практиката на съдилищата, че когато при една и съща проверка се установи наличие на три или повече нарушения на служебната дисциплина се касае за „системни нарушения“ в случая не е налице системност ,каквото се твърди в заповедта.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен,като постановен при неправилно приложение на материалния закон,при което жалбата е основателна, а заповедта на главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“следва да бъде отменена,като незаконосъобразна.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски по делото.Съобразно чл.226, ал.3 от АПК, първоинстанционният съд, който повторно разглежда дело,върнато от касационната инстанция, се произнася и по разноските за водене на делото във ВАС.По съществото съдът съобрази следното: По административно дело №9151/2021год. на АС-София-град, видно от приложеното на /л.11/ адвокатско пълномощно на адв.В.,е договорено и изцяло платено в брой възнаграждение за упълномощения адвокат в размер на 600 лева по обжалване на Заповед № Л-2918 от 18.08.2021г.По административно дело №3184/2018год. на ВАС и адм. дело №5895/22г. на АССГ,видно от протоколите на проведените о.с.з. съответно на 19.05.2022г. и 08.11.22г.не се претендират разноски от адв.В..Поради което при определяне на разноските по делото съдът следва да се съобрази от представените доказателства по делото и искания на страните.Така общо дължимите от ответника разноски,за които следва да бъде осъден в настоящото производство,възлизат общо на

600лв.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от [АПК](#), Административен съд София–град, 34-ти състав I –отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-2918 от 18.08.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя И. В. Й., [ЕГН], заемащ длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“ да заплати на И. В. Й., [ЕГН] сумата в размер на 600 лева, представляваща направени по делото разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: